

Ось чотири ключові причини, чому візуальна комунікація необхідна для ефективної передачі змістовного повідомлення.

1. Інформацію найкраще зберігати, коли вона передається візуально;
2. Економить час, дозволяючи передавати повідомлення швидше;
3. Забезпечує доставку єдиного, недвозначного повідомлення;
4. Сприяє створенню єдиного спільного досвіду (брендинг).

Брендинг – це важливий аспект забезпечення постійного візуального досвіду. Багато фірм встановили кольори бренду, які слід використовувати в усіх маркетингових заходах та логотипі.

Якість вашої візуальної ідентичності, особливо для комунікацій, спрямованих на споживача, як-от ваш блог або соціальні мережі, надсилає вашим клієнтам повідомлення про якість вашої компанії. Для підтримання брендингу необхідно [2]:

- включити свій логотип у верхній і нижній колонтитул усіх інфографік, звітів та листівок.
- послідовно використовуйте шрифти та кольори вашого бренду в усій своїй презентації;
- символи та піктограми мають бути однаковими в усіх документах;
- завжди використовуйте індивідуальний шаблон презентації.

Це прискорить ваш робочий процес, а також гарантує, що ваші візуальні повідомлення бренду будуть послідовними та добре скоординованими.

Підсумовуючи, зрозуміло, що візуальна комунікація має вирішальне значення для стратегічного комунікаційного плану в цілому. І відправник, і одержувач виграють від використання графіки та зображень в своїх повідомленнях. Це не тільки оптимізує комунікаційну стратегію, але й підвищить ефективність ваших маркетингових, брендингових та рекламних кампаній.

Список літератури

1. Удріс Н. Візуалізація комунікативної практики як домінанта соціальної комунікації першого десятиріччя XXI ст. Наукові праці: науково-методичний журнал. Вип.199. Т.211. Соціологія. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. С. 38–43.

2. How to Use Visual Communication: Definition, Examples, Templates URL: <https://venngage.com/blog/visual-communication/>

УДК 347.73

ОСОБЛИВОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ПОЛЬЩІ

І. Бока, група ФС-19

Л. Задорожня, асистент

Центральноукраїнський національний технічний університет

До систем, що забезпечують макроекономічну рівновагу і сталий розвиток, можна віднести як кредитну систему, так і банківську. Історично сформовані у межах окремої країни та взаємопов'язані між собою модель фінансування бізнесу та тип кредитної системи зумовлюють формування та розвиток відповідної структури національної банківської системи.

У минулому році основним фактором, який вплинув на польський банківський сектор, була пандемія коронавірусу. У попередні роки польський банківський сектор зазнав значної консолідації, коли кількість комерційних банків скоротилася з 49 до 30 за одне десятиліття.

Станом на кінець січня 2021 року активи в польському банківському секторі становили 2 370 095 мільйонів злотих. За вартістю активів найбільшими комерційними

банками в Польщі є PKO Bank Polski SA (частково державний), Bank Pekao SA. (частково у державній власності), Santander Bank Polska SA, ING Bank Śląski SA та mBank SA (дочірня компанія Commerzbank AG). Їхні активи становлять майже 50% польського банківського сектору. Ці банки були класифіковані Польським органом фінансового нагляду (PFSA), органом, що здійснює нагляд за банківською системою, як інші системно важливі установи (O-SII).

Польський банківський сектор характеризується великою часткою державного та іноземного капіталу. Близько 50% комерційних банків у Польщі є банками з переважно іноземним капіталом, а 25% мають переважно державний капітал. Два найбільші польські банки за активами – PKO Bank Polski та, опосередковано, Bank Pekao – є дочірніми компаніями Державного казначейства Польщі, юридичної особи, яка має права та обов'язки щодо державної власності.

Характерною особливістю польського банківського сектору є також велика кількість (близько 530) невеликих кооперативних банків (тобто банків, створених у формі кооперативів, до яких застосовуються більш м'які вимоги, наприклад, щодо статутного капіталу). Ці банки діють в рамках асоціацій.

У зв'язку з пандемією відбулося зростання вартості списання кредитних ризиків, яке може тривати й у наступних кварталах. Згідно з даними Національного банку Польщі (NBP), це стало основною причиною приблизно 50% зниження фінансових результатів та прибутковості банківського сектору порівняно з 2019 роком. На прибутковість також вплинули втрати від знецінення інших активів, резерви для юридичний ризик, пов'язаний із кредитами в іноземній валюті, зниженням доходу від дивідендів та зниженням процентного доходу (через рекордно низькі процентні ставки). Через пандемію до грудня 2020 року кількість банків, які зазнали збитків, зросла на 30%; в основному це торкнулося малих та середніх підприємств.

Польща не прийняла євро як свою валюту і не є членом Європейського валютного союзу. Оскільки Польща є державою-членом ЄС, її правова система відображає юридичні рішення, що діють у всьому ЄС. Положення ЄС, у тому числі Постанова про вимоги до капіталу (CRR) та Постанова про єдиний механізм вирішення, безпосередньо застосовуються в Польщі. Директива про вимоги до капіталу (CRD) та Директива про відновлення та санації банків (BRRD) були імплементовані в польське законодавство на початку березня 2021 року. CRD V, CRR II та BRRD II будуть впроваджені після підпису Президентом і верхньою палатою отримано схвалення парламенту.

Тенденція польського законодавця, як правило, полягає в тому, щоб закріпити ці нормативні акти та директиви (тобто запровадити більш обмежувальні рішення, якщо національні варіанти передбачені директивами ЄС або якщо вказано лише мінімальний обсяг регулювання).

Найважливішим нормативним актом, що регулює діяльність банків, є Закон про банки від 29 серпня 1997 року, який визначає принципи діяльності банків, про створення та організацію банків, філій і представництв іноземних банків і кредитних установ, про банківський нагляд, а також про ліквідацію, ліквідацію та банкрутство банків. Кооперативні банки регулюються Законом про функціонування кооперативних банків, їх об'єднань та асоційованих банків від 7 грудня 2000 року [1].

Як правило, у Польщі банки можуть бути засновані як державні банки, кооперативні банки або банки у формі акціонерних товариств (відомих як комерційні банки) з дозволом PFSA. У Польщі є лише один державний банк – Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK), основним завданням якого є підтримка соціально-економічного розвитку Польщі та сектора державних фінансів у виконанні покладених на нього завдань. Наприклад, як частина антикризового щита уряду для протидії економічним наслідкам COVID-19, BGK створив Фонд гарантування ліквідності, в рамках якого певні банки надають підприємствам гарантії щодо частини їх оборотних позик або кредитних ліній.

На підставі дозволу PFSA іноземні банки та кредитні установи можуть відкривати

представництва в Польщі. Представництво може рекламувати та просувати іноземний банк або кредитну установу лише відповідно до дозволу, наданого компетентним наглядовим органом країни походження кредитної установи.

У Польщі парабанкінг здійснюють кооперативні ощадно-кредитні спілки (станом на кінець лютого 2021 року таких спілок було 25). Їхня мета – збирати кошти виключно від своїх членів, надавати їм позики та кредити, здійснювати фінансові розрахунки від їхнього імені та розповсюджувати страхування. Для створення кредитної спілки необхідний дозвіл PFSA. Через порушення в діяльності багатьох кредитних спілок та банкрутство майже 11 з них з 2012 року, тепер вони стають все більш рідкісною формою організації [2].

Надання позик, як правило, зарезервовано за банками; Основні правила надання кредитів викладені в Законі про банки. Однак існують також споживчі позики, які фактично є позиками чи іншими формами фінансової підтримки, які надаються споживачам суб'єктами, уповноваженими на це відповідно до Закону про споживчий кредит від 12 травня 2011 року (тобто кредиторами, які є комерційними компаніями, які підпадають під дію Закону про споживчий кредит). реєстрація); наприклад, банки, кооперативні ощадно-кредитні спілки та кредитні установи.

Існують також іпотечні банки (станом на кінець лютого 2021 року їх було приблизно п'ять), створені відповідно до Закону про іпотечні облігації та іпотечні банки від 29 серпня 1997 року. Ці банки надають іпотеку за рахунок надходжень від іпотечних облігацій шляхом видачі іпотечних облігацій. забезпечені облігації, що зменшує витрати на фінансування позики. Закон передбачає надання кредитів під заставу або без забезпечення, купівлю боргів інших банків за кредитами, наданими цими банками, а також випуск іпотечних облігацій та державних іпотечних облігацій [2].

Правила функціонування схеми гарантування вкладів, списання або конвертації капітальних інструментів, підготовки та проведення примусового врегулювання банків та виконання інших завдань, покладених на Фонд банківських гарантій (BGF) як суб'єкта, відповідального за системи гарантування вкладів, викладені в Законі про Фонд гарантування банків та Системі гарантування вкладів і примусового врегулювання від 10 червня 2016 року, що впроваджує БРРР. Правила макропруденційного нагляду та антикризового управління викладені в Законі про макропруденційний нагляд та антикризове управління фінансовою системою від 5 серпня 2015 року (Закон про макропруденційний нагляд), який частково запровадив CRD IV.

Отже, після набуття чинності пакетом CRR II/CRD V, також передбачається імплементація положень щодо затвердження фінансових холдингових компаній відповідно до нової статті 21a CRD IV, які підпадають під консолідований нагляд.

Список літератури

1. Alojzy Z.Nowak The Polish Banking Sector and the European Union Banking System. URL: https://journalse.com/pliki/pw/y4-2000_Nowak.pdf
2. Andrzej Foltyn, Filip Lisak, Magdalena Skowrońska, Tomasz Kalicki A general introduction to the banking regulatory regime in Poland. URL: <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=5caf1725-2e27-4e1a-bc8f-6099bb0d2fc2>